

ΧΡΟΝΙΚΑ

Ἡ πρὸς τὰ ἔξω ἑξασκουμένη θλίψις ὑπὸ φυτῶν ἐν αὐξήσει εὐρισκομένων. Συχνότατα θά παρητήρησεν ὁ περιεργὸς ἀναγνώστης, ὅτι αἱ πλάκες τῶν πεζοδρομίων, αἱ κείμεναι πλησίον δένδρων, ὑψοῦνται, ὅπερ αἰτίαν ἔχει τὴν αὐξήσιν τῶν ριζῶν τῶν παρακειμένων δένδρων. Τοιαύτην πρὸς τὰ ἔξω θλίψιν ἑξασκοῦσι καὶ φυτὰ ἀτελεστεροῦ ὄργανισμοῦ. Οὕτω ἐν τινι ὑπογίῳ παρατηρήθη ὅτι δύο πλάκες τοῦ λιθοστρώτου, κείμεναι παρὰ τὸν τοίχον, ἀνυψώθησαν περὶ τὰ 4 ἑκατοστά τοῦ μέτρου· ἐρεύνης δὲ γενομένης εὐρέθησαν ὑπὸ τὰς πλάκας ταύτας δύο μεγάλοι μύκητες, ὧν οἱ μὲν πῖλοι, παλάμη μεγέθους ἔχοντες, ὑπὸ τοῦ βάρους τῶν λίθων (4 χιλιογράμμων) εἶχον πιεσθῆ καὶ ἐπίπεδον μορφήν λάβει, τὰ δὲ δαντύλου πάχος ἔχοντα στελέχη ἐκάμφθησαν. Ὑπὸ τῆς θλίψεως ταύτης οἱ ἐδωδιμοὶ οὗτοι μύκητες οὐδεμίαν εἶχον πάθει ἀλλοίωσιν, διότι διτήρησαν τὴν εὐωδίαν αὐτῶν καὶ τὸ εὐγεστον.

Μεταφορὰ ξυλείας ἐξ Ἀμερικῆς εἰς Εὐρώπην ἐν μορφῇ σχεδίας. Ἐπειδὴ κατὰ τὸ ἔαρ τοῦ 1891 ἠδυνήθησαν μεγάλους κορμοὺς δένδρων ἐν εἴδει σχεδίας νὰ μεταφέρωσιν ἐξ Ἀγ. Γωάνοου (ἐν Νέξ Βρουσίει) εἰς Νέα ν. Ὑόρκην ἢ διὰ θαλάσσης, σκοπεῖτο ὁ ἐν Κάλβεστὸν ἡ Κ.ρ. Μὴ νὰ κατασκευάσῃ σχεδιάν ἐκ κορμῶν δένδρων τεραστιανῶν, καὶ δι' ἀτμοπλοίου νὰ μεταφέρῃ ταύτην διὰ τοῦ Ἀτλαντικοῦ Ὀκεανοῦ εἰς Λονδῖνον πρὸς πώλησιν. Ἄν τοῦτο κατορθωθῆ ἐν τῷ Ὀκεανῷ, ἐν ᾧ τὰ κύματα πελώρια, δὲν θά ἦνε δύσκολον νομιζομεν νὰ ἐφαρμοσθῆ καὶ ἐν τῇ Μεσογείῳ θαλάσσει, ὅπως εὐωτότερον μεταφέρηται εἰς Ἑλλάδα ἢ ξυλεῖα ἐκ Τερρῆστης καὶ Ρωμουσίας.

Ἡ διὰ τηλεφώνου συγκοινωνία τῆς Εὐρώπης μετὰ τῆς Ἀμερικῆς. Κατὰ τινὰς πληροφορίας ὁ μηχανικὸς Γράχαμ Γραϊν ἠδυνήθη νὰ καταδείξῃ ὅτι ἡ διὰ τηλεφώνου συγκοινωνία τῆς Εὐρώπης μετὰ τῆς Ἀμερικῆς εἶνε οὐ μόνον εὐκολὸς ἀλλὰ καὶ ὀλιγοδαπανώτερος τῆς διὰ τηλεγράφου. Ἄντι γαλκίνων συρμάτων θά μεταχειρισθῆ ὁ κύριος Γραϊν σιδηρᾶ ἢ χαλύβδινα.

Ἄλευρον ἐξ ἰχθύων. Ἐσχάτως ἐν Ρωσσίᾳ ἐξετέθη ἄλευρον ἢ μᾶλλον κόνις ἐξ ἀλεσθέντων ζηρῶν ἰχθύων. Κατὰ τὸν Ἰεμουρανῶβ τὸ ἄλευρον τοῦτο εἶνε θρεπτικώτατον, οὐ μόνον διὰ τὰ κτήνη ἀλλὰ καὶ διὰ τὸν ἄνθρωπον, ἰδίως ὅταν ἦναι σιτοδεία. Ἰχθῦς παντὸς ὕδατος καὶ μεγέθους ζηρανθέντες καλῶς κοπανίζονται ἢ ἀλέθονται διὰ μύλου, χωρὶς νὰ πάθωσι τὰ θρεπτικὰ τούτων συστατικὰ ἀπώλειαν τινα, τὸ δὲ οὕτω παραχθέν ἄλευρον ἐπὶ μακρὸν δύναται νὰ διατηρηθῆ. Ὅθεν οἱ παρ' ἡμῖν ἐπιχειρηματῆαι ἄρθωσιν εἰς ἐνέργειαν τὴν νέαν ταύτην ἐπίνοιαν· τὸ Αἰγαῖον καὶ Ἰόνιον Πέλαγος ἐμπεριέχουσιν ἑκατομμύρια ἰχθύων.

Ὁ μέγιστος τῆς γῆς καταρράκτης. Κατὰ τὰς νεωτάτας ἐξ Ἀμερικῆς πληροφορίας ἀνεκαλύθη νέος καταρράκτης, ὁστις εἶνε μεγαλύτερος καὶ αὐτοῦ του καταρράκτου τοῦ Νιαγάρα. Οἱ Ἀμερικανοὶ Βρουάνας καὶ Κεναστὼν περιουδεύοντες ἐκ Λαβραδουρίας συνήντησαν ἐπὶ τινος ποταμοῦ, χυνομένου εἰς τὸν Χαμιλτῶνα, μεγάλον καταρράκτην, οὗ τὸ ὕψος εἶνε περίπου 99 μέτρων, καὶ ὃν οὐδεὶς ἄλλοι τοῦδε λευκοῦ εἶχεν ἰδεῖν.

Ἡ Μεγίστη βαθύτης τῆς Μεσογείου θαλάσσης. Κατὰ τὰς γενομένας ὑπὸ τοῦ Αὐστριακοῦ πλοίου Πόλα βοθομετρήσεις ἡ μέγιστη βαθύτης τῆς Μεσογείου θαλάσσης εἶνε 4400 μέτρα καὶ κεῖται ὑπὸ 350, 44', 20 Β πλάτος καὶ 210, 44', 50 νοτιοανατολικῶς τῶν Κυθῆρων.

Αἱ ἐν Ἰσπανίᾳ πλημμυραὶ. Αἱ κατὰ τὴν τελευταίαν δεκαετηρίδα ἐν Ἰσπανίᾳ ἕνεκα βροχῶν καὶ καταγίδων γενόμεναι πλημμυραὶ καὶ αἱ ἐκ τούτων καταστροφαί, θεωροῦνται ὡς αἱ δεινότεραι ἀπάσης τῆς Εὐρώπης. Ἡ ὑπὸ τῶν ὑδάτων καταπλημμυρηθεῖσα χωρὰ περιλαμβάνει ἑκατοντάδας πόλεων καὶ χωρίων ἐν ταῖς περιοχαῖς τῶν ποταμῶν Τάγο ν, Γο ν α λ δ α β ἔ ρ ο ν, Ἐ β ρ ο ν καὶ τῶν παραποταμίων, τούτων δὲ τὰ θύματα ἀριθμοῦνται εἰς

εκατοντάδας χιλιάδων καὶ ἡ ἀπώλεια εἰς κτήνη, οἰκίας καὶ ζωτροφίας μεγίστη. Ἐκ τῶν μερῶν δὲ τούτων τὴν μεγίστην καταστροφήν ἔπαθεν ἡ ἐπαρχία τοῦ Το λ ἔ δ ο υ, καὶ πρὸ πάντων ἡ πόλις Κο ν σ ο υ ἔ γ ρ α, ἥτις πράγματι καθ' ὀλοκλήριαν καταστράφη. Ἡ ἐξ 8000 κατοίκων συνισταμένη βιομήχανος αὕτη πόλις, κειμένη οὐ μακρὰν τοῦ Ἀ λ κ α ζ ἄ ρ, διαρρέεται ὑπὸ ἀσημάντου τινος ποταμοῦ τοῦ Ἀμαργουίλλου. Κατὰ τὴν νύκτα τῆς 11 πρὸς τὴν 12 Σεπτεμβρίου (29—30 Αὐγ.) τῷ λήξαντος ἔτους, ἕνεκα βροχῆς ραγδαιοτάτης (ἐκρήγματος νεφελῶν), τὸ ὕδωρ τοῦ ποταμοῦ τούτου τοσοῦτο ἀνυψώθη, ὥστε κατεπλυμύρησε τὰ χαμηλότερα τῆς πόλεως μέρη καὶ κατέπιψε ἐντελῶς. Ἐτερον μέγα μέρος τῆς πόλεως κατεκρημνίσθη, αἱ δὲ ὄδοι ἐπληρώθησαν θραυσμάτων ἐξ ἐπίπλων, ἀμαζῶν, δένδρων, καὶ ἐκ πτωμάτων ἀνθρωπίνων καὶ λίθων οὓς τὸ δρημητικῶς καταρρέον ὕδωρ συμπαρέσυρε πρὸς τὴν κοίτην τοῦ ποταμοῦ. Εἰς 2000 ἀνθρώπων ὑπολογίζονται τὰ θύματα ἅτινα ἐπνίξαν τὰ ὕδατα τοῦ Ἀμαργουίλλου καὶ ἐφόνευσαν αἱ καταπεσοῦσαι οἰκίαι.

Παραγωγή χρυσοῦ εἰς ὅλον τὸν κόσμον. Ὑπολογίζεται ὅτι ὁ κατὰ τὸ ἔτος 1888 παραχθεὶς χρυσοῦς εἰς ὅλον τὸν κόσμον ἀνῆλθεν εἰς 255 χιλιογράμματα ἀντιπροσωπεύοντα ἀξίαν 549,500,000 φρ. χρ. Τὴν πρώτην θέσιν κατέχουσιν αἱ Ἡνωμένοι Πολιτεῖαι ὧν ἡ παραγωγή ἀνέρχεται εἰς 49,917 χιλιογρ. ἀξίας ἐπὶ τόπου 170, 851,000 φρ., κατὰ δεύτερον λόγον ἔρχεται ἡ Ρωσσία μὲ παραγωγήν 33,740 χιλιογρ. ἀξίας ἐπὶ τόπου 115,272,000 φρ. καὶ κατὰ τρίτον λόγον ἡ Αὐστραλία μὲ 36626 χιλιογρ. ἀξίας 112,092,000 φρ. Ἐπιθεὶ ἔρχονται ἡ Σινική, ἡ Νέα Ζηλανδία, ἡ Χιλή, ἡ Κομβία, ἡ Οὐγγαρία, ὁ Καναδῆς, ἀντιπροσωπεύοντα ἑκάστον ποσοσθέντας πολὺ μικροτέρας τῶν ἀνωτέρω καὶ διαφερούσας ἀπ' ἀλλήλων.

Κατὰ τὸν κ. Hayter ὁ χρυσοῦς ὁ παραχθεὶς ἐν μόναις ταῖς Αὐστραλιακαῖς ἀποικίαις ἀπὸ τοῦ 1851, ὅτε ἐγένετο ἐν αὐταῖς ἡ πρώτη ἀνακάλυψις χρυσοῦ, μέχρι τοῦ 1886, ἀνέρχεται εἰς τὸ ποσὸν ἀξίας 8,201,820,515 φρ. χρ. ἡ δὲ παραγωγή τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν κατὰ τὸν κ. Day ἀπὸ τοῦ 1804 ἐκτιμᾶται εἰς 9, 239,649,484, ἥτοι ἐν ὅλῳ τὸ ποσὸν τῶν δύο χωρῶν φθάνει εἰς 17 1)2 περίπου δισεκατομμύρια. Ἐπειδὴ δὲ, ὡς ἀνωτέρω εἶδομεν, αἱ δύο αὐταὶ χωραὶ παρέχουσι πλεόν τοῦ ἡμίσεως τῆς ετησίας παραγωγῆς χρυσοῦ, ὑπολογίζουσι, ὅτι τὸ ὅλον ποσὸν τοῦ χρυσοῦ ὅπερ κυκλοφορεῖ σήμερον εἰς τὸν κόσμον εἴτε ὡς νόμισμα εἴτε ὡς κοσμήματα καὶ ἄλλα σκευῆ τῆς πολυτελείας ἀντιπροσωπεύει ἀξίας 25 περίπου δισεκατομμυρίων φράγκων χρυσοῦ.

Ἡ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΤΟΥ «ΠΡΟΜΗΘΕΩΣ» μετὰ πολλῆς λύπης εἶδε τὴν ἀπὸ τῆς συντάξεως αὐτοῦ ἀπομάκρυνσιν τῶν κυρίων ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΒΑΛΒΗ καὶ ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΓΕΡΜΑΝΟΥ, οἵτινες μετὰ τοσοῦτου ζήλου, ἀφ' ἧς τὸ ἡμέτερον περιοδικὸν ἤρξατο ἐκδιδόμενον, εἰργάσθησαν πρὸς ὅσον ἔνεστι τελειοτέραν ἐπίτευξιν τοῦ σκοποῦ, ὃν ὁ «Προμηθεὺς» ἐπιδιώκει. Ἡ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ἐκφράζει αὐτοῖς τὰς θερμότητας εὐχαριστίας τῆς καὶ εὐελπιστεῖ ὅτι καὶ εἰς τὸ μέλλον δὲν θέλουσι παύσῃ παρέχοντες τὴν πολύτιμον αὐτῶν συνδρομὴν καὶ κοσμοῦντες καὶ πάλιν τὰς στήλας τοῦ «Προμηθεῶς» δι' ἄρθρων καὶ μελετῶν

Καὶ εἰς τὸν πολυτιμώτατον συνεργάτην ἡμῶν κ. ΣΤΑΜΑΤΙΟΝ ΒΑΛΒΗΝ, οὕτως τὰ λαμπρὰ ἄρθρα καὶ αἱ ἐκλεκτὰ μεταφράσεις τῶν μαθημάτων τοῦ Χαϊκελ ἐκράτησαν ἐπὶ πολὺ τὸ ἐνδιαφέρον καὶ τὴν περιέργειαν τῶν ἀναγνώστων, ὁ «Προμηθεὺς» ἐκφράζει ἐπίσης θερμὰς εὐχαριστίας, εὐελπιστῶν ὅτι καὶ αὐτοῦ τῆς ἐκτάκτου συνεργασίας δὲν θέλει στερηθῆ.